

РОДОЉУБИВЕ ПЕСМЕ

Ларпурларџисџичке џлајње

Велики џеџак

Косовел је Србија

Маџо!

М. I. А.

ЛАРПУРЛАРТИСТИЧКЕ ТЛАПЊЕ

(Београд–Љубљана–Копар, фебруар 2014)

Црвено светло љубим у семафор.
Пушта ми једну страну лица.
Био сам мртав озбиљан тамо
где иронију ниси препознао.

Када ме ухвати за јаја,
поезија их не потопа у воду
него их крвнички стегне.
Препуџијум ми кљују препелице.

У шапицама сам идеолога.
Ерогено политичан.
Кладим се да Бањалука неће
горети. Да ће тамо од шибица

правити фото-апарате. Кладим се
да овај стих неће разбеснети
Бојану Жванут. Добићу.
Човек који је малочас спавао

сада корача к мени. Непристајањима
кријући поводљивост. Регредирајући
да би опстао. Сама собом ганута,
брала сам Хегела и плакала.

На ничијем тлу свој на
своме, рогове увлачи подложан.
Настављај тек када не верујеш.
Ко дође после, личиће на онога од пре.

ВЕЛИКИ ПЕТАК

Збаци ме, оријашки уде. Подвргни
ме свом жрвњу заједно с цврчцима.

У ћорсокаку сам прекаријата. Прибијај,
сад или никад, изврсне су ти препоруке.

Милоснице, кадо, љубезнице. Даћу
ти да ме миришеш, оскрнавиш ми

боју. Потапај ме у луковину и варзило.
Цеди. Избељуј ме. Већ ми се врпољи,

гњечи ме, подивљај, сврдларе.
Подливај љуску, кору, опну,

језгро. Усмери религиозни
сноп. Дотирај. Испуни

каријеру. Нека нагрну и персоне под
кључем. Ободи их цензурисане.

Бићу твој чапкун, тајкуне.
С твог крила поглед се пружа као на Shire.

КОСОВЕЛ ЈЕ СРБИЈА

Верхарен није омашио ногоступ
излазећи из црног воза. Само је
зевнуо у знак поздрава
аутоматским вратима. Плочицу с

белим луком потопим у жабокречину да
смекша. Онда полетим. Да се осуши. Зарад
добробити желудачне флоре. Урадим само оно
пре чега кажем урадићу, после чега кажем

урадио. То што ми је на Скајпу CAPS LOCK не мора
да значи да ми се дигао. Можда чедно обедујем. Оли
стећи имунитет на фрустрацију? У очи да ме гледаш
док љубиш свећу за моје здравље. Не у камеру.

Пуним именом. Пре него што нешто не ставим у доручак,
на иницијале се не одазивам. Вест да је Бајага
наркоман примио сам наизглед мирно. Кроз двадесет
година из мене ће да шикне као инфаркт. Сипам

бензин и жмурећи сиким цирконе на бројаници.
Христ јесте разапет на крсту. Његови краци
јесу две YUNOR кобасице врхунског квалитета.
Њам! Њам! Рези ми твоја логичица.

Хрс је наш. Ђуришић је наш.
Косовел је Србија.
Од људи добијем плус.
Од Бога само крстић.

МАЦО!

Ево ме у Сарајеву! Школујем свој глас,
in absentia! Идем, волим се и носим кап.
Јеси ли добро како сам рекао да ми будеш?
Ти знаш због чега си срећна, ја не знам,
ко је срећнији? Хоћеш да ти прочитам, сричем неписменој?
Трчиш за мном као прдеж, засешћу на тебе.
Млад сам. Пољуби ми кад пожелиш уста. Ружно
као што би старци. Помами се јер ћу се бранити.
Припреми бритвицу јер сам бледолик. Маца сам
која најлепше преде кад је на силу мазе. Ушушкај
је као хлеб, као дендија. Немамо о чему да
разговарамо! Сјајан почетак разговора. Зашто
нисмо заједно јер је укусније? Заједно, у тој
вечној машини, жудно? Водићемо full љубав флуидно,
лабаво, далеко, на бувљак! Капаћемо по крем
покривачу, свући најлон с њега и синхроно дахтати
Паре су природа. Паре су природа. Псоваћемо од
радости мајку оном најпозванијем, Богу, затим
смрти и другим светим стварима.

М. I. А.

Деда деда деда деда деда деда
деда. Шта си ми дедовао? Презиме,
славу и гробну парцелу. Фала. Свега ћу
ти се свечано одрећи кад будем умирао.
Ако се будем сетио. Ако се буде
нашао неко начитан да ме цитира.